

כב:

עין משפט
נר מצוה

מב א ב מיי פ"ד מהל' נירוטין הלכנ ג סמנ עשין ג טושי"ע אה"ע סי' קנד סעף א:
מג ז מיי פ"דו מהל' מלוה סעי' א טושי"ע סי' מ"ח מנ סעי' א:
מד ז מיי פ"ג מהל' נירוטין הלכנ ג [טז] יח סמנ עשין ג טושי"ע אה"ע סי' קנד סעי' א:
מה ז מהל' שס הל' טו ופ"ד שס הלכנ ה סמנ ג טושי"ע שס וסי' קנד סעי' א:

תוספות רי"ד

רבי אלעזר הוא דאמר דע
מסירה. כדן מ"א א"ע
שיש דע חזקיה לא ע"א
כדן ע"א מסירה וכו'
דאורייתא למקרייה לביא
למשפח למיור. ואמר רבי
אדנולא לא הכשרי [ר"א]
אלא לאלתר אבל מכאן
ועד י' מימא לא יכלא היה
רבי תנא הלכותא דע
א"ע שפאן ע"א מסירה
כ"ד מעדידין שבמיה
סנה וכל היישינן שפא
סנהו עדידין התנאי א"ע
וזכרינן אותו וכו' ורבי יוחנן
אמר פאלין מוכר ועד'
א"ע אם אינא הוה ביה
תנא מוכר דכירי וכו'
חיישינן לטבתא וק"ל
רבי אלעזר ור' יוחנן
הכלה כ"ר יוחנן הדחה
רבתי: תנא הלכותא
למכוח את הגט אלא
רבי חזקיה שותף וקטן. כגמ'
מפרך הוא לאו בני דעה
ניתי: האשה כותבת את
גטו: וי מקטנה לבעל
ותחור ומוסר לה לשם
דירושין: תנא הלכות
את שוכר. כ"ר שוכר
יפרעון כותבה הראשה
היה לה למחברא ולמסור
לו להיתר לו לראיה:
שאן קיום אלא
בדחמינן: הכל שותף
לביא את הגט חזן
מחרש שותף וקטן סומא
ונכיר מ"ר דב"י שילוחת
א"ע (שבל) [מכחול] וכו'
קטן ובשילוחת נפקא לו
כ"ס ב' מקורושין שפמנא
קמיתא: מיקחא א"ש
היה לביא אלא דאדא
דוקא לביא. כ"ר מ"ר
לאו כל היתירא ניבין
לאן תלן תורת גיטין
דקרישין ומוסר לרנאשה
לא חז' לא מי' למכור
שילוחתא: דאורייתא: כ"ד
הקטן והדוריל חרש
ונתפכת סנה ונתפחת
גטו: שפחלה ככ"ר
ונתפחת סנה אכל קטן
ונתפחת ודור נתפכת
פחת ונתפחת ודור
ונתפחת ושיש ונתפחת
ותור ושפחה כשר וכו'
הכלל כל שפחלה
וסמו לרע כשר:
הוא לאו בני דעה ניבין
מ"ר הרמנא א"ר וכו'
היה כשרה ודני כ"ר
לא לטעא אפ"ר ר' הוא

המביא גם פרק שני גימין

אבל בשמרות א. פ' בקוטרס דקיימי לגויינא ודילמא לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עמי מסירה את הדבר וסמינן לעדי חסימה והוא מניף כתב העלוין וחומס העדים עומד במקומו מפרשו דחוק להמס לט לעומס ולסמוך על עדי חסימה דדבר סיכול לניף ונראה לרבינו יצחק דטעמא משום דגזירת הכזוב הוא בלא משכרי בשמרות מימין לאתלח דבעינן ראי' לעמוד מימי רביס ורבי דעין אמר אפילו בשמרות דר' יוחנן טעמיה דאפילו עד עשרה ימים מירכר דכרי והא דפרין והא כמי למען יעמוד ימים רביס היינו משום שדלקא דעתין דקרא למעוטי שמרות קאחי לאו הכי למאי אסתא ומשני לעצה טובה אסתא ועוד י"ל דדוקא בגיטין קאמר רבי יוחנן דעד עשרה ימים דכרי אלן בשמרות דע רוב מילאס לא לרבינו ודוקא לאתלח משני יהסתא פרין שפיר והא בעינן ראי' לעמוד ימים רביס ואפילו לאתלח אין הכשיר ווא"מ רבי אלעזר דאמר לאן בשמרות שזא מלי שזא מאן עליו עדים דמין ב' בתרא (לקמן פ. דלר'

אלעזר גובה מנכסים משועבדים והיינו בשטרות דכ"פ בקונטרס ו"ל
דשמי א"ן עליו עדים כיון דכמוז על דבר שאינו יכול לייף והעדים
מזכירין לעולם שטר המפור בפניהם ואם היו מוסיפין שום דבר היה
יכול העיוף אצל עוד קשה דבהדיא תניא בפ"ק קדושין (דף קט.) כתב
על הנייר ואל על ההרש כדי במורה ק"ך נהנה ק"ך הרי זו מורה
ונתנה אלמא מכשיר ר' אלעזר אף בשטרות דבר שיכול להדייק וי"ל
הוא דקאמר הכא אצל בשטרות לא ה"מ בשטרות העומדים להדיא
אצל שטר מכר ומתנה שעשוי לקנות בו לפי שעה הוי כמו גיטא וי"מ
אלא חילוק בין דבר שיכול להדייק לאין כד"מ במסריה ל"ה ואם
כ"ל הכשיר היינו דלא ק"ל כוונתה אלא בנתיב ולא בשטרות דכמר
א"י אף בשטרות ורב סבר לה כוונתה בחדא ופליג עליה בחדא ואין
בחדא (וי"ש) הלכא כ"י"א בנתיב כיון דאך שעתמין דפי' בחדא ענין
יעוד אלא פריך א"ן ויחנן טפי והלכתי למען יעמוד ימים רבים לכ"כ
א"ל וא"ו בדיק ניהור. (ל' האכזר פריך דר' מאיר לא חייב כ"ס
ששטנו ואחרים רואין אותן כו' ואמר' בגמ' (שם י"ב) מאן מנה
אלא רהיב בעלמא אצל הכא מיירי שגדול עומד על גביו ומלמדו ומזהיר
היום ומרשא על שאין בני קריאה וקטן משום דאין כחבז בשרה אצל
שפולה עד שיתכוננו שיהיה משום דכ"ד מוסיפין אותן לעשות לשמה
בשטות משום דמכחא מילתא דאן עבדי לשמה שוכבז שמו ושמה וס'
אלא בר חלילה הוא אע"פ שב"ד מלמדין אותו דלא מיכבד מילתא דעב'
וגדול עומד על גביו וי"ל דלא בעינן שליחות בכהניא דוכבז לאו אצל
בכחז ולעדים חתמו לאו משום שליחות אלא משום דכעלל כזה בעלמ'
דאמרין ב"ד איהו (דף ק"ג) והא דלמר גריש לא בטנ (לקמן דף כו')
דאשמו ומגלך דלאו אותן קא מכיז לה לא משום דבעל דאך בעינן
שילגא למיפסל לכולהו גיטא מ"ט אלימא משום דכתיב וכתב והכא א'
אפילו ככתב בציוריו לא יסיר לה מדי דעל הא וא"ת והא לאו בני כ'
השוטה הוו בני כריתות אלא קשה דמשמע דלא פסול עובד כוכבים א'
למאן דאך נמי לאיתוי ברייתא דעובד כוכבים פסול וגוראל דלא שייך ל'
עדות דבמדי דשליחות הוא דאמר' לקמן הכי דאין העבד נעשה שליח
בנתיב שחומתיהו עובדי כוכבים והא לאו בני כריתות נינהו אצל כח'
ולאו בני כריתות נינהו דלא פסלי ב"ד דע"י (ד' ה.) מילה
מתיבין למימר קוסבין ו' אליבא דר"מ וס' דלר"מ נמי בעינן כתיבה
עומד על גביו ומתני אפילו בשטות טפי מבחלליה בין דלא הוא א'
בשטות גדול עומד על גביו כמו בחלילה ופריך רב נתמן מברייתא דקא'
אלא עובד כוכבים ומשי דעובד כוכבים לעמיה דנפשיה הוא דקא'
רב נתמן כו' וביריתא דקתי עובד כוכבים פסול רבי אלעזר היא ה'
שוטה וקטן דפסולין א' בעינן שליחות וא' לא בעינן שליחות וקט'
עומד על גביו ומתני שוטה ודאי פסול כמו בחלליה וכן משמע
גמי מתיבין כר' מאיר פריך והא דאי עובד כוכבים לעמא דנפשי'
לשמה מדאורייתא ומתמיהה הוא דפליגי רבי מאיר סגר דוכבז דקא'
רב נתמן לרב נתמן וכתב לה לשמה מאי לאו כתיבה הגע כו' משמע
וכחבז ולפי ה' פסול נמי כתיבה במחבזר הוא דקטן לעיל תלבו ו'
אלא בני דעה נינהו לכ"ע ו' ומסיק רב נתמן דברייתא דקתי עובד
דנקט מרש שוטה וקטן והא דהין עובד כוכבים אי נמי לא נקט עובד
גדול עומד על גביו אצל כוכבים דדייקין מדפסלי עובד כוכבים לענין
דאדריק מדפסלי לעובד כוכבים לענין כו' (אדרבה לירוק מלמא תני'
מאיר ופריך אלא עובד כוכבים אדעמא דנפשיה קא עבדי והוי'
אדעמא דנפשיה קא עבדי והוי' עובד כוכבים אדעמא דנפשיה קא עבדי והוי'

עדי מסירה כרתי ואמר
לא לאלתר אבל מכאן
יש לי ריכוז זה היה
אמר יא"פ מכאן עד
לא הרהר ביה תנאי
לא הכשיר כ"ה אלא
יוה לא כרתי יגתת
ימים רבים ורבי יוחנן
תיב למען עמרו ימים
קמ": **מתני'** הכל
אפי' חרש שומה וקמן
יטה והאיש כותב את
גמט אלא בחותמו:
הנהו אמר רב הונא
והוא

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) לעיל ע: וש"נ.
(ב) פירושין לט. וש"נ.
(ג) לעיל כא. (עדות פירק ב
מ"ג).

תורה אור השלם

1. כה אמר ה' עבדות אלדי ישראל לקוח את הספרים והאלה את ספר המזקקה הזה ואת התחתונים ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים: ירמיהו לב יד

מוסף רש"י

האשה כותבת את
ביטתה, ומקנת לה
והיב לה ניהלה (נשיא)
והאיש כותב את
שורבו, מרעון הכתובה
שפרע ומקנתו לשאש והיא
מחמת עדים ומסרתו לו
לנאיה כדו (שם).